

Ölü Aşkların Mezarı Hep Derin

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 21 Ocak 2018

Aslıma ve aklıma mukayyet olmaks
Azabın deviniminde
Cahil aklın pervasızlığına yenik düşülesi...
Münzevi geçitlerin dilindeyim,
Şehrin gizemini giyindiğim gündün beri,
Öteberimi toplayıp taşıdığım
Şiir şiir beyitlerin öksüz yolculuğu.

Nazarında halkın,
Deli bir derviş;
Gıyabında aşkın
Şaşkın bir serzeniş
Yine gönül durağımda
Yorgun kıyımların mucidi
Hani olur da;
Gönül gözümün pervazına
Yenik düşerim bir gece vakti;
En ece ve en yalın ve en duru
Aşkın seyrine esir düşerim de...

Şairin dilinde,
Bir güfteden yoksunsa aşk;
Sevdanın akan rimelinde
Gök gözlü adamların
Derya kadar da ulaşılmaz gönlü
Yoksa şaibeli bir varsayım mı da,
Şivesi anlaşılmaz bir şehveti iteklerken
Masumiyet belki de çalınmasından tedirgin
Şifresine haiz bilinmez
Yine diplerinde kuytuların
Bir kuyu sessizliğinde,
Vakur sancılarım çıkmışken ayyuka
En deli fitratın da şanı yürümüşken...

Kör gözlerin seansında

Karayı beyaz bellemek;
Duymaz kulağın minvalinde
Yedi notadan bile ötesine vakıf
Bir piyanonun siyah tuşları
Aklarken kendini aşk dilinde.

Meyleden hükümde yanlı;
Sehven bilindiğim değil de
Şeklen sivrildiğim
Sonra da gömdüklerime attığım
Avuç avuç toprak:
Geldiğimiz ve gittiğimiz dünyanın
Uzvunda bir ritim
Adına hayat denen gayya kuyusunda
Ölü aşkların mezarı nedense
Hep derin.

Saklı niyazların satır arası
Yine Tanrı'nın ellerinde,
Duymazlığın da şeceresi
Hep aymaz ve doğurgan hüzünde kayıtlı:
Üstelik diri bir yürekten taşan
Kimlik mağduru asil katili duyguların
Nirvanasına eren şaibeli sevdaların
Buklelerine dolanan parmaklarımı
Sokarken gerçeklerin gözüne
Tekerrür eden hikâyede neden hep mutsuzluk?
Nedir bunca yalanın sürdüğü sefa?

Nedense masum ve mazlum aynı delikte,
Mağlup geldiğimiz de mi yalan
Söyle sefil kader, diyenlere binaen
Yanıp sönmek arasında devinen bir mizaç
Kekremsi yalnızlığı cefası ile barışık
Yüreği közlü olsa da
Böldüğü aşkı ve diktiği sancağı
Üstelik diri diri yanmanın bedeli
Yine ve sadece aşkın dilinde
Korunaklı bir dünya

Sivrilen yetilerin dibinde
Yanan mum kadar zararsız ve yalın bir âlem
Sadece şiirin çaldığı şarkıda
Kayıtlı o münzevi gölge.